

Kangeroe in Kestere

Van de wèèk gong ik een eindje fietse. Ik doch bij mijn eige: laot ik is naor die nije weg gaon kijke die ze aongeleed hemme van Echeld naor Medel. Onderweg zag ik een paor kjals bezig, die een kuil aon 't grave weure. Ze hadde van die rood-witte lijnte um 't gat gebonde. 't Weure vrémde kjals, die naor oudhede aon 't zuuke weure. Inins moes ik denke aon wasse onderjaors in Kestere vonde. Jaap van Dam gong daor kijke. Bij 't gat gekomme zag Jaap een stuk bot. Hij rukte d'r aon en zag da 't een stuk been van een of aander klein pjerdje was. Toen hij wijer keek zag hij ok 't aandere peutje. Hij nom allebei de stukke már mee. 's Aanderdaags kwame de echte gravers. Die vonde 't gebeente van een vrémnd dier: een dier met twee pooten! Ze brooke zich de kop over wa'ze gevonde hadde. Umstaanders die kwame kijke wieste 't ok nie. Kwanshuis ging ik ók kijke en zei: "t Is vas een kangeroe gewies, want die loope d'r hier in Kestere'. De gravers besloote er een veearts bij te hoale. Jaap en ik hemme dieje mins nie afgewach. Wa hemme we gelache toe in de kraant 'tbench stong da'ze in Kestere een onbekend dier hadde opgegrave dá op een kangoeroe geleek. 't Kan verkeere, wa zedde gij?

Hannes